

Đổi mới hôm nay
Vững bước tương lai

BÀI DỰ THI

GIẢI BÚA LIỀM VÀNG TỈNH HƯNG YÊN
LẦN THỨ IV - NĂM 2026

Tri thức
thắp sáng
ước mơ
Chuyển đổi số
kiến tạo
tương lai

Vì học sinh
Vì chất lượng
Vì một nền
giáo dục
nhân văn,
hiện đại,
hạnh phúc

Chủ đề:

“Từ nghị quyết đến lớp học”

Dấu ấn người đảng viên trong
hành trình chuyển đổi số giáo dục

Tác giả: **Phạm Thị Bích Hạnh**

Đơn vị công tác: Trường Tiểu học Thái Bình 3

TRƯỜNG TIỂU HỌC THÁI BÌNH 3

THI ĐUA DẠY TỐT - HỌC TỐT

Công nghệ
Kết nối
Yêu thương

Mỗi tiết học
là một hành trình gieo mầm tương lai

HƯNG YÊN - 2026

BÀI DỰ THI

GIẢI BÚA LIỀM VÀNG NĂM 2026

Chủ đề: Từ nghị quyết đến lớp học - Dấu ấn người đảng viên trong hành trình chuyển đổi số giáo dục

Tác giả: Phạm Thị Bích Hạnh – Trường Tiểu học Thái Bình 3

Từ những chủ trương về chuyển đổi số đến một giờ Tiếng Việt sinh động; từ một giáo viên tự mày mò những câu lệnh đầu tiên đến việc chia sẻ kinh nghiệm ứng dụng trí tuệ nhân tạo với đồng nghiệp; từ những hình ảnh, video được tạo bởi công nghệ đến ánh mắt hào hứng của học sinh trong lớp học – đó là một hành trình không dài về khoảng cách nhưng đòi hỏi sự thay đổi lớn về tư duy. Câu chuyện của đảng viên Phạm Thị Bích Hạnh tại Trường Tiểu học Thái Bình 3 cho thấy: Khi người đảng viên chủ động đi trước, dám học, dám làm và biết lan tỏa những cách làm hiệu quả, chủ trương đổi mới không còn nằm trên trang giấy mà từng bước hiện diện trong công việc hằng ngày, trong từng bài giảng và trong chính sự tiến bộ của học sinh.

Khi “người bạn AI” bước vào giờ học

Một tiết học Tiếng Việt tại Trường Tiểu học Thái Bình 3 bắt đầu theo một cách khá đặc biệt.

Trên màn hình, những hình ảnh gần gũi về cô giáo và học sinh lần lượt xuất hiện. Có hình ảnh cô giáo đón học sinh, có hoạt động dạy và học trong lớp. Đặc biệt, một nhân vật nhỏ được xây dựng trở thành “người bạn đồng hành”, xuất hiện xuyên suốt bài giảng và cùng học sinh bước qua từng nhiệm vụ.

Không khí lớp học nhanh chóng trở nên sôi nổi. Học sinh không chỉ tiếp cận nội dung bài đọc bằng những dòng chữ trong sách giáo khoa mà còn được nghe, quan sát học liệu trực quan và được nhân vật đồng hành dẫn dắt khám phá kiến thức.

Thirday, November 16th 2025

Tiếng Việt

Bài đọc 1: Cô giáo lớp em (tiết 1)

Hình 1. Một học liệu số có ứng dụng AI được sử dụng để tăng tính trực quan trong dạy học Tiếng Việt.

Ở phía dưới lớp, Ban Giám hiệu và đồng nghiệp dự giờ, quan sát cách giáo viên tổ chức các hoạt động. Phía trên bục giảng, cô giáo vừa giao nhiệm vụ, vừa theo dõi phản ứng của học sinh. Trên màn hình là công nghệ, nhưng trung tâm của tiết học vẫn là những đứa trẻ.

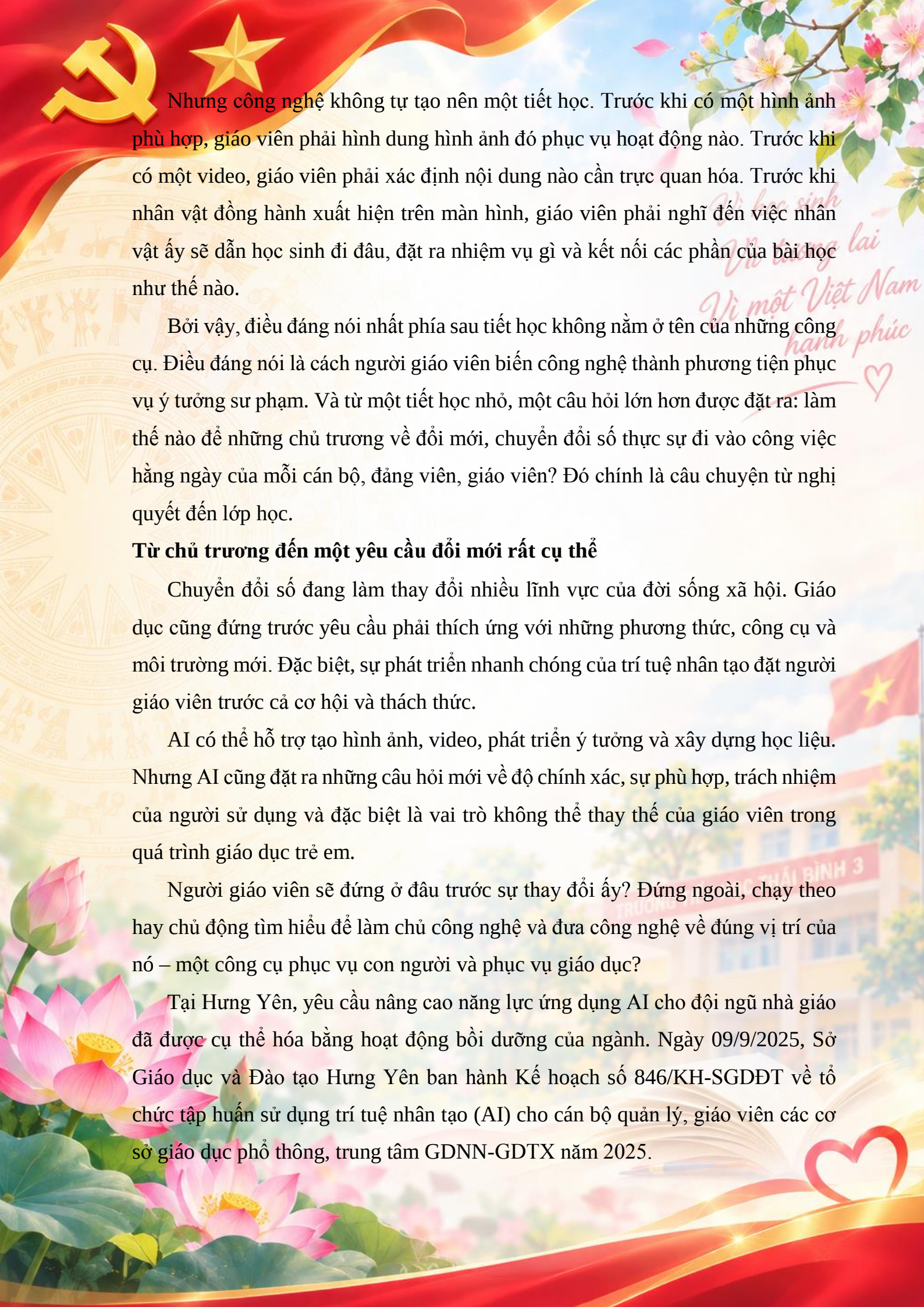

Hình 2. Học sinh hào hứng tham gia các hoạt động trong tiết học – thước đo trực tiếp của hiệu quả đổi mới phương pháp.

“Trong tiết học, em rất ấn tượng với nhân vật đồng hành của cô Hạnh. Bạn ấy đã dẫn dắt chúng em đến những phân kiến thức mới. Em còn được nghe và xem bài đọc rất sinh động, hấp dẫn.”

Một câu nói hồn nhiên của học sinh có lẽ là minh chứng giản dị nhất cho điều người giáo viên mong muốn khi đưa công nghệ vào lớp học: không phải để học sinh biết cô giáo đã sử dụng công cụ gì, cũng không phải để một tiết học có thật nhiều hiệu ứng, mà là để các em muốn học, thích học và chủ động bước vào bài học.

Đằng sau những phút học tập sinh động ấy là một quá trình chuẩn bị không thể nhìn thấy hết trong thời lượng của một tiết dạy. ChatGPT được giáo viên sử dụng để hỗ trợ xây dựng học liệu hình ảnh theo ý tưởng bài học; Flow được sử dụng để tạo video; các sản phẩm tiếp tục được lựa chọn, điều chỉnh để phù hợp với nội dung và lứa tuổi học sinh.

Nhưng công nghệ không tự tạo nên một tiết học. Trước khi có một hình ảnh phù hợp, giáo viên phải hình dung hình ảnh đó phục vụ hoạt động nào. Trước khi có một video, giáo viên phải xác định nội dung nào cần trực quan hóa. Trước khi nhân vật đồng hành xuất hiện trên màn hình, giáo viên phải nghĩ đến việc nhân vật ấy sẽ dẫn học sinh đi đâu, đặt ra nhiệm vụ gì và kết nối các phần của bài học như thế nào.

Bởi vậy, điều đáng nói nhất phía sau tiết học không nằm ở tên của những công cụ. Điều đáng nói là cách người giáo viên biến công nghệ thành phương tiện phục vụ ý tưởng sư phạm. Và từ một tiết học nhỏ, một câu hỏi lớn hơn được đặt ra: làm thế nào để những chủ trương về đổi mới, chuyển đổi số thực sự đi vào công việc hằng ngày của mỗi cán bộ, đảng viên, giáo viên? Đó chính là câu chuyện từ nghị quyết đến lớp học.

Từ chủ trương đến một yêu cầu đổi mới rất cụ thể

Chuyển đổi số đang làm thay đổi nhiều lĩnh vực của đời sống xã hội. Giáo dục cũng đứng trước yêu cầu phải thích ứng với những phương thức, công cụ và môi trường mới. Đặc biệt, sự phát triển nhanh chóng của trí tuệ nhân tạo đặt người giáo viên trước cả cơ hội và thách thức.

AI có thể hỗ trợ tạo hình ảnh, video, phát triển ý tưởng và xây dựng học liệu. Nhưng AI cũng đặt ra những câu hỏi mới về độ chính xác, sự phù hợp, trách nhiệm của người sử dụng và đặc biệt là vai trò không thể thay thế của giáo viên trong quá trình giáo dục trẻ em.

Người giáo viên sẽ đứng ở đâu trước sự thay đổi ấy? Đứng ngoài, chạy theo hay chủ động tìm hiểu để làm chủ công nghệ và đưa công nghệ về đúng vị trí của nó – một công cụ phục vụ con người và phục vụ giáo dục?

Tại Hưng Yên, yêu cầu nâng cao năng lực ứng dụng AI cho đội ngũ nhà giáo đã được cụ thể hóa bằng hoạt động bồi dưỡng của ngành. Ngày 09/9/2025, Sở Giáo dục và Đào tạo Hưng Yên ban hành Kế hoạch số 846/KH-SGDĐT về tổ chức tập huấn sử dụng trí tuệ nhân tạo (AI) cho cán bộ quản lý, giáo viên các cơ sở giáo dục phổ thông, trung tâm GDNH-GDTX năm 2025.

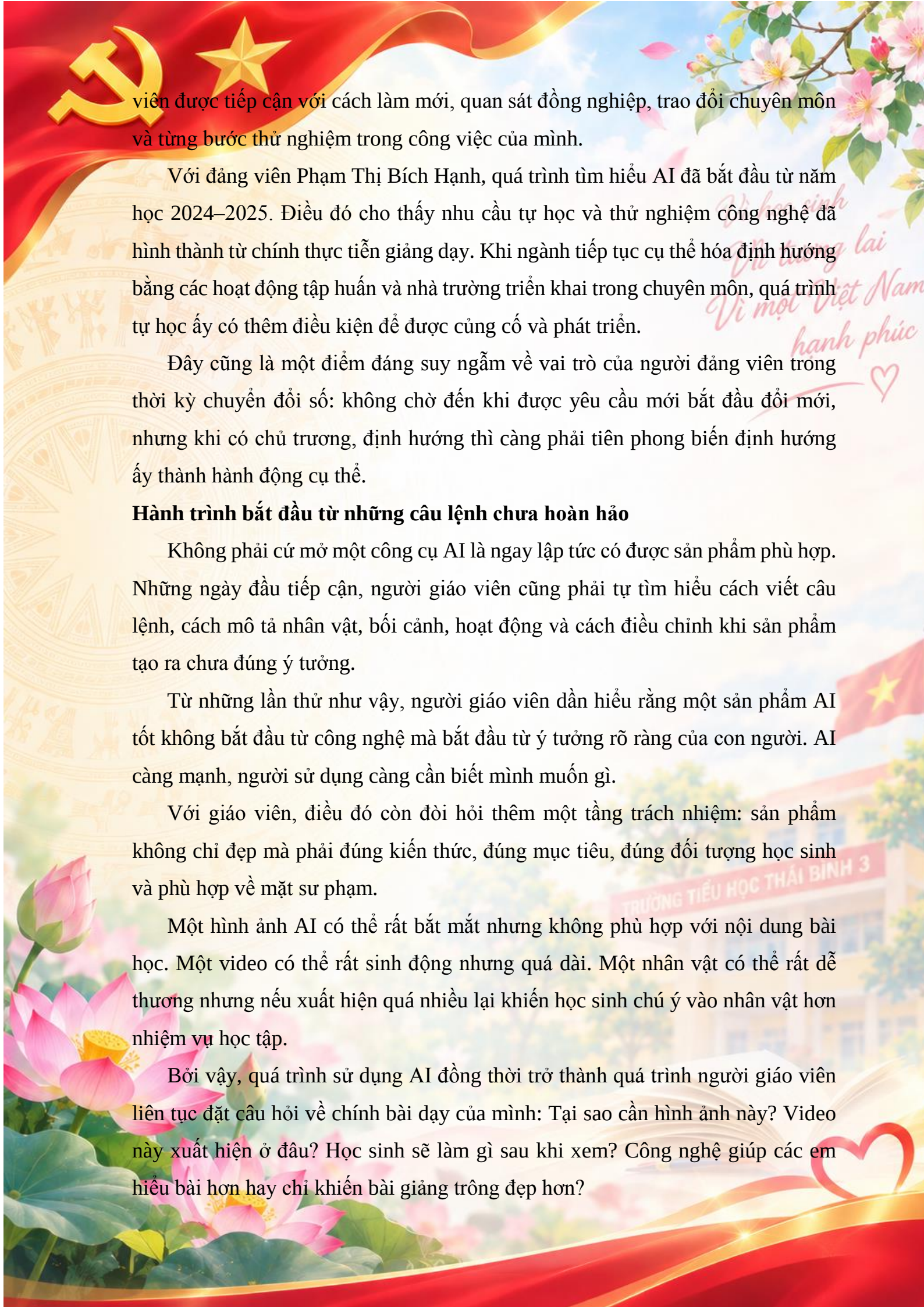
Kế hoạch xác định mục đích nâng cao năng lực cho cán bộ quản lý, giáo viên trong việc sử dụng trí tuệ nhân tạo vào quản lý, dạy học và kiểm tra đánh giá; đồng thời cập nhật xu hướng, phần mềm, thiết bị công nghệ hiện đại phù hợp với từng cấp học. Đối tượng triển khai gồm lãnh đạo các cơ sở giáo dục và 100% giáo viên đang giảng dạy tại các cơ sở giáo dục phổ thông, trung tâm GDNN-GDTX trên địa bàn tỉnh. Nội dung bồi dưỡng cũng đặt việc ứng dụng AI trong tổng thể các chủ trương, đường lối về ứng dụng công nghệ thông tin và chuyển đổi số.

Hình 3. Hình ảnh cán bộ, giáo viên tham gia hoạt động tập huấn ứng dụng trí tuệ nhân tạo do Sở giáo dục và Đào tạo tỉnh Hưng Yên tổ chức.

Một văn bản chỉ đạo cho thầy hướng đi. Một lớp tập huấn cung cấp kiến thức và kỹ năng. Một kế hoạch chuyên môn tạo ra môi trường triển khai. Nhưng từ văn bản đến lớp học vẫn còn một khoảng cách. Khoảng cách ấy chỉ có thể được lấp đầy bởi hành động của con người.

Ở Trường Tiểu học Thái Bình 3, yêu cầu đổi mới, ứng dụng công nghệ được cụ thể hóa thông qua các cuộc họp chuyên môn, kế hoạch chuyên môn, hoạt động tập huấn, dự giờ và những tiết dạy có ứng dụng chuyển đổi số, công nghệ AI. Giáo

viên được tiếp cận với cách làm mới, quan sát đồng nghiệp, trao đổi chuyên môn và từng bước thử nghiệm trong công việc của mình.

Với đảng viên Phạm Thị Bích Hạnh, quá trình tìm hiểu AI đã bắt đầu từ năm học 2024–2025. Điều đó cho thấy nhu cầu tự học và thử nghiệm công nghệ đã hình thành từ chính thực tiễn giảng dạy. Khi ngành tiếp tục cụ thể hóa định hướng bằng các hoạt động tập huấn và nhà trường triển khai trong chuyên môn, quá trình tự học ấy có thêm điều kiện để được củng cố và phát triển.

Đây cũng là một điểm đáng suy ngẫm về vai trò của người đảng viên trong thời kỳ chuyển đổi số: không chờ đến khi được yêu cầu mới bắt đầu đổi mới, nhưng khi có chủ trương, định hướng thì càng phải tiên phong biến định hướng ấy thành hành động cụ thể.

Hành trình bắt đầu từ những câu lệnh chưa hoàn hảo

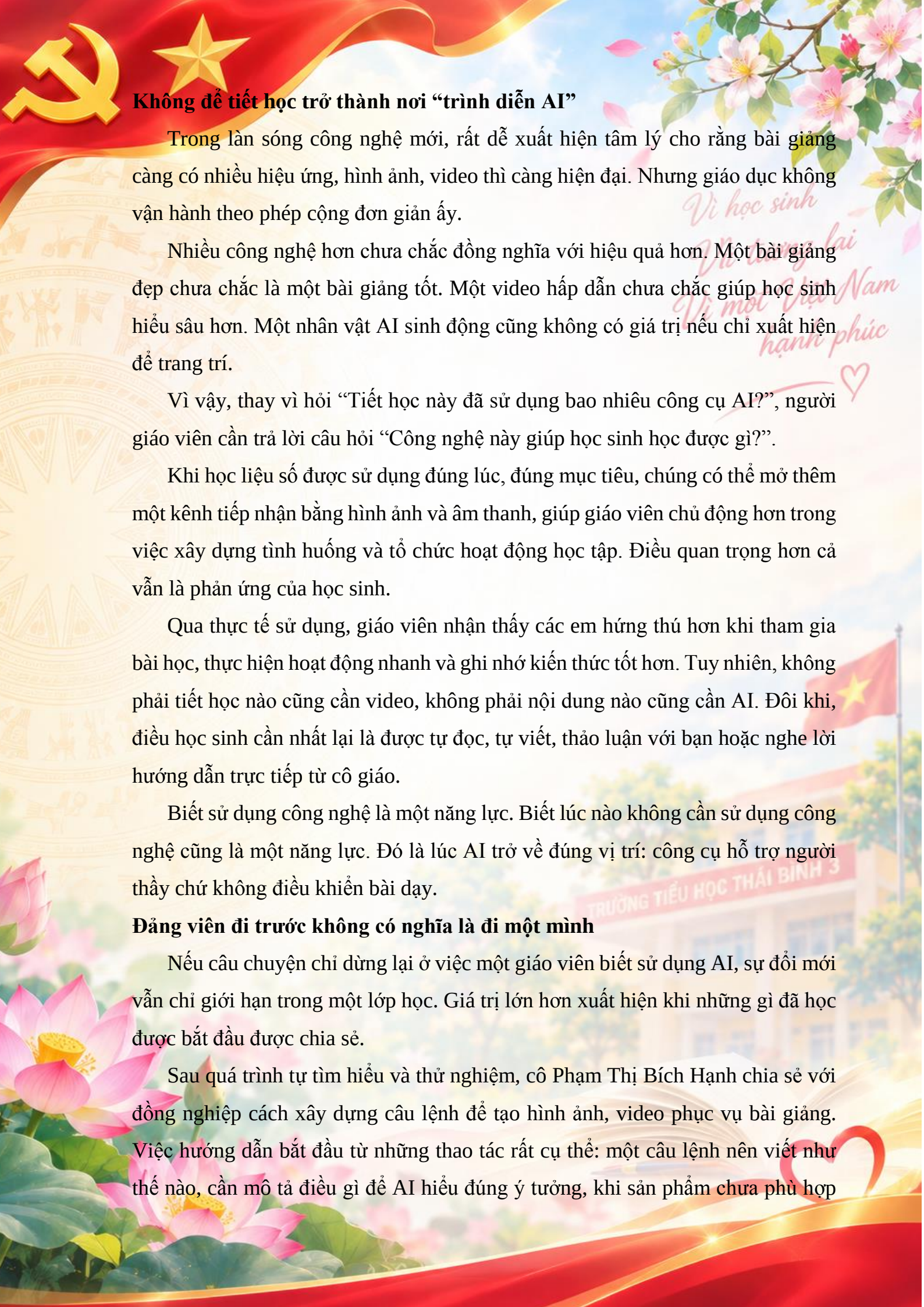
Không phải cứ mở một công cụ AI là ngay lập tức có được sản phẩm phù hợp. Những ngày đầu tiếp cận, người giáo viên cũng phải tự tìm hiểu cách viết câu lệnh, cách mô tả nhân vật, bối cảnh, hoạt động và cách điều chỉnh khi sản phẩm tạo ra chưa đúng ý tưởng.

Từ những lần thử như vậy, người giáo viên dần hiểu rằng một sản phẩm AI tốt không bắt đầu từ công nghệ mà bắt đầu từ ý tưởng rõ ràng của con người. AI càng mạnh, người sử dụng càng cần biết mình muốn gì.

Với giáo viên, điều đó còn đòi hỏi thêm một tầng trách nhiệm: sản phẩm không chỉ đẹp mà phải đúng kiến thức, đúng mục tiêu, đúng đối tượng học sinh và phù hợp về mặt sư phạm.

Một hình ảnh AI có thể rất bắt mắt nhưng không phù hợp với nội dung bài học. Một video có thể rất sinh động nhưng quá dài. Một nhân vật có thể rất dễ thương nhưng nếu xuất hiện quá nhiều lại khiến học sinh chú ý vào nhân vật hơn nhiệm vụ học tập.

Bởi vậy, quá trình sử dụng AI đồng thời trở thành quá trình người giáo viên liên tục đặt câu hỏi về chính bài dạy của mình: Tại sao cần hình ảnh này? Video này xuất hiện ở đâu? Học sinh sẽ làm gì sau khi xem? Công nghệ giúp các em hiểu bài hơn hay chỉ khiến bài giảng trông đẹp hơn?

Không để tiết học trở thành nơi “trình diễn AI”

Trong làn sóng công nghệ mới, rất dễ xuất hiện tâm lý cho rằng bài giảng càng có nhiều hiệu ứng, hình ảnh, video thì càng hiện đại. Nhưng giáo dục không vận hành theo phép cộng đơn giản ấy.

Nhiều công nghệ hơn chưa chắc đồng nghĩa với hiệu quả hơn. Một bài giảng đẹp chưa chắc là một bài giảng tốt. Một video hấp dẫn chưa chắc giúp học sinh hiểu sâu hơn. Một nhân vật AI sinh động cũng không có giá trị nếu chỉ xuất hiện để trang trí.

Vì vậy, thay vì hỏi “Tiết học này đã sử dụng bao nhiêu công cụ AI?”, người giáo viên cần trả lời câu hỏi “Công nghệ này giúp học sinh học được gì?”.

Khi học liệu số được sử dụng đúng lúc, đúng mục tiêu, chúng có thể mở thêm một kênh tiếp nhận bằng hình ảnh và âm thanh, giúp giáo viên chủ động hơn trong việc xây dựng tình huống và tổ chức hoạt động học tập. Điều quan trọng hơn cả vẫn là phản ứng của học sinh.

Qua thực tế sử dụng, giáo viên nhận thấy các em hứng thú hơn khi tham gia bài học, thực hiện hoạt động nhanh và ghi nhớ kiến thức tốt hơn. Tuy nhiên, không phải tiết học nào cũng cần video, không phải nội dung nào cũng cần AI. Đôi khi, điều học sinh cần nhất lại là được tự đọc, tự viết, thảo luận với bạn hoặc nghe lời hướng dẫn trực tiếp từ cô giáo.

Biết sử dụng công nghệ là một năng lực. Biết lúc nào không cần sử dụng công nghệ cũng là một năng lực. Đó là lúc AI trở về đúng vị trí: công cụ hỗ trợ người thầy chứ không điều khiển bài dạy.

Đảng viên đi trước không có nghĩa là đi một mình

Nếu câu chuyện chỉ dừng lại ở việc một giáo viên biết sử dụng AI, sự đổi mới vẫn chỉ giới hạn trong một lớp học. Giá trị lớn hơn xuất hiện khi những gì đã học được bắt đầu được chia sẻ.

Sau quá trình tự tìm hiểu và thử nghiệm, cô Phạm Thị Bích Hạnh chia sẻ với đồng nghiệp cách xây dựng câu lệnh để tạo hình ảnh, video phục vụ bài giảng. Việc hướng dẫn bắt đầu từ những thao tác rất cụ thể: một câu lệnh nên viết như thế nào, cần mô tả điều gì để AI hiểu đúng ý tưởng, khi sản phẩm chưa phù hợp

thì sửa yêu cầu ra sao, từ câu lệnh làm thế nào tạo video và đưa sản phẩm vào bài giảng.

Không phải là những bài giảng lý thuyết về trí tuệ nhân tạo. Đó là cách chia sẻ từ chính những gì đã làm được trong thực tế.

“Đồng chí Hạnh rất nhiệt tình hướng dẫn, giúp tôi từng bước tiếp cận cách đưa AI vào bài giảng. Đồng chí hướng dẫn tôi cách viết câu lệnh, sử dụng câu lệnh để tạo video, ghép video và đưa các sản phẩm đó vào bài giảng phù hợp với nội dung dạy học.” – Cô Trần Thị Thơ chia sẻ

*Vì học sinh
Vì tương lai
Vì một Việt Nam
hạnh phúc*

Hình 4. Cô giáo Trần Thị Thơ vận dụng học liệu số trong tiết dạy – một minh chứng cho sự lan tỏa của việc chia sẻ kinh nghiệm ứng dụng công nghệ trong tập thể.

Không phải giáo viên nào cũng có cùng một điểm xuất phát. Có người tiếp cận công nghệ rất nhanh; có người e ngại; có người muốn thử nhưng không biết bắt đầu từ đâu. Nếu tất cả đều phải tự mày mò từ con số không, quá trình chuyển đổi sẽ chậm hơn. Nhưng khi một người đã đi trước sẵn sàng quay lại hướng dẫn người đi sau, khoảng cách được rút ngắn.

Từ “tôi biết làm” đến “chúng ta cùng biết làm” chỉ là một thay đổi nhỏ trong câu chữ nhưng lại là một bước chuyển quan trọng về tinh thần tập thể.

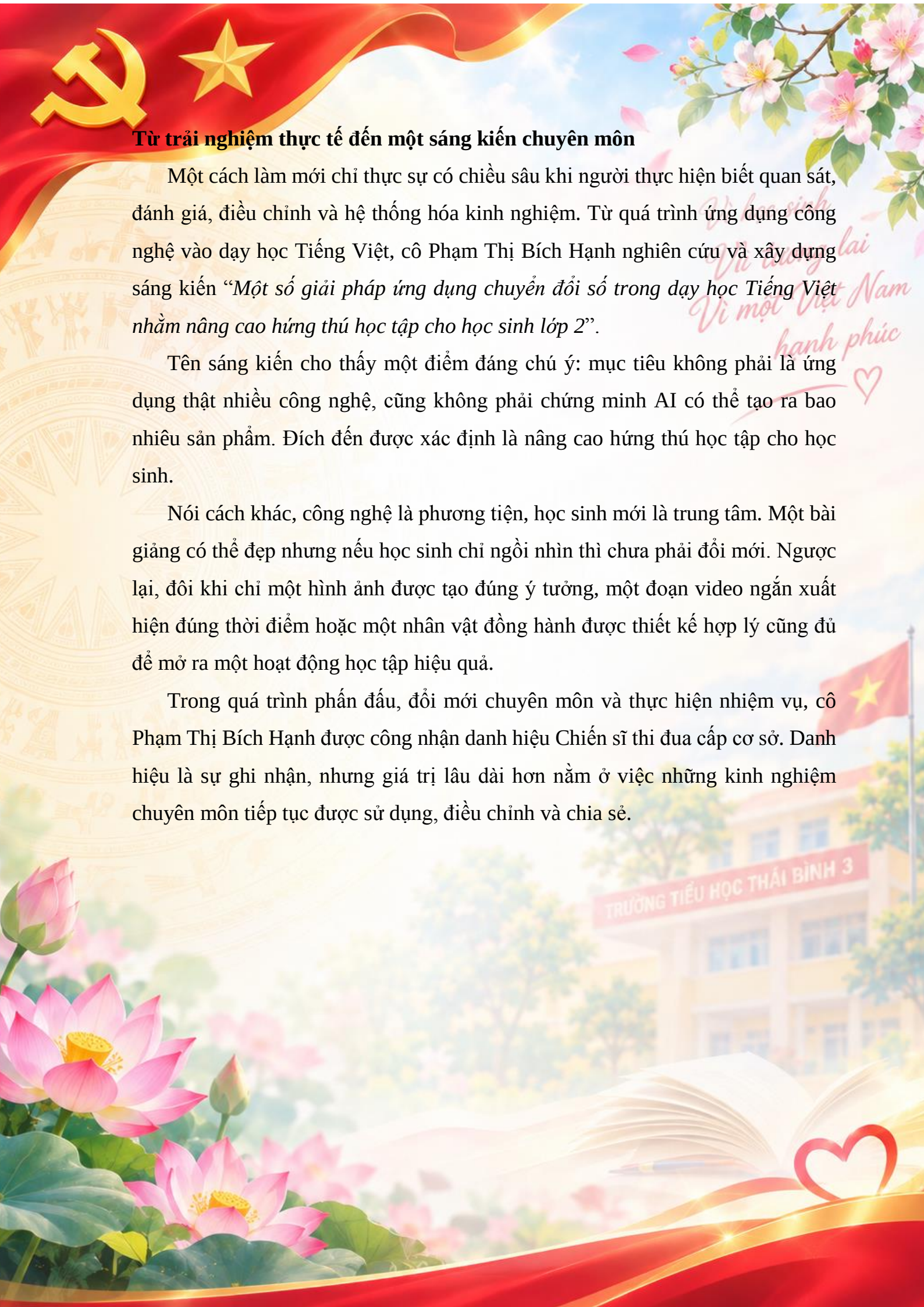
“Đồng chí Phạm Thị Bích Hạnh là một đảng viên trẻ năng động, nhiệt huyết, có tinh thần chủ động học hỏi, tích cực đổi mới trong công tác chuyên môn. Không chỉ tìm hiểu và ứng dụng công nghệ vào bài dạy của mình, đồng chí còn chia sẻ kinh nghiệm, hướng dẫn đồng nghiệp cách xây dựng câu lệnh để tạo hình ảnh, video phục vụ dạy học.”

Hình 5. Đồng chí Trịnh Thị Thuý Vân – Bí thư Đảng bộ Trường Tiểu học Thái Bình 3.

Trong một tập thể sư phạm, vai trò tiên phong của người đảng viên đôi khi không nằm ở những việc lớn lao. Đó có thể là người đầu tiên mạnh dạn thử một phương pháp mới; là người chịu khó tự học thêm sau giờ lên lớp; là người không giấu kinh nghiệm khi đã làm được; là người sẵn sàng ngồi bên đồng nghiệp để cùng tháo gỡ một vướng mắc kỹ thuật.

Đi trước không phải để đứng trước tập thể. Đi trước là để mở thêm một con đường cho tập thể cùng tiến lên.

Từ trải nghiệm thực tế đến một sáng kiến chuyên môn

Một cách làm mới chỉ thực sự có chiều sâu khi người thực hiện biết quan sát, đánh giá, điều chỉnh và hệ thống hóa kinh nghiệm. Từ quá trình ứng dụng công nghệ vào dạy học Tiếng Việt, cô Phạm Thị Bích Hạnh nghiên cứu và xây dựng sáng kiến *“Một số giải pháp ứng dụng chuyển đổi số trong dạy học Tiếng Việt nhằm nâng cao hứng thú học tập cho học sinh lớp 2”*.

Tên sáng kiến cho thấy một điểm đáng chú ý: mục tiêu không phải là ứng dụng thật nhiều công nghệ, cũng không phải chứng minh AI có thể tạo ra bao nhiêu sản phẩm. Đích đến được xác định là nâng cao hứng thú học tập cho học sinh.

Nói cách khác, công nghệ là phương tiện, học sinh mới là trung tâm. Một bài giảng có thể đẹp nhưng nếu học sinh chỉ ngồi nhìn thì chưa phải đổi mới. Ngược lại, đôi khi chỉ một hình ảnh được tạo đúng ý tưởng, một đoạn video ngắn xuất hiện đúng thời điểm hoặc một nhân vật đồng hành được thiết kế hợp lý cũng đủ để mở ra một hoạt động học tập hiệu quả.

Trong quá trình phấn đấu, đổi mới chuyên môn và thực hiện nhiệm vụ, cô Phạm Thị Bích Hạnh được công nhận danh hiệu Chiến sĩ thi đua cấp cơ sở. Danh hiệu là sự ghi nhận, nhưng giá trị lâu dài hơn nằm ở việc những kinh nghiệm chuyên môn tiếp tục được sử dụng, điều chỉnh và chia sẻ.

Hình 6. Giáo viên tổ chức hoạt động học tập với sự hỗ trợ của học liệu số; công nghệ được đặt trong mạch hoạt động của học sinh thay vì tách rời khỏi bài học.

Chuyển đổi số trước hết là chuyển đổi tư duy

Một thiết bị có thể được lắp đặt trong một ngày. Một phần mềm có thể được cài đặt trong vài phút. Một tài khoản AI có thể được tạo chỉ sau vài thao tác. Nhưng thay đổi tư duy và thói quen nghề nghiệp của con người không thể diễn ra bằng một cú nhấp chuột. Đó mới là phần khó nhất của chuyển đổi số.

Nếu vẫn giữ nguyên cách dạy cũ và chỉ thay bảng phấn bằng màn hình, chưa thể gọi đó là đổi mới thực chất. Nếu bài giảng điện tử chỉ là trang sách được chuyển lên màn hình, công nghệ chưa tạo ra nhiều giá trị mới. Nếu AI chỉ được dùng để tạo những hình ảnh bắt mắt, chuyển đổi số rất dễ trở thành “trang trí số”.

Chuyển đổi số thực chất đòi hỏi người giáo viên thay đổi cách đặt câu hỏi: Hoạt động nào học sinh có thể chủ động hơn? Nội dung nào cần trực quan hóa? Công nghệ hỗ trợ được gì? Sản phẩm AI tạo ra có chính xác không? Có phù hợp với học sinh tiểu học không? Có phục vụ mục tiêu bài học không?

Đối với người đảng viên, sự chuyển đổi ấy còn gắn với trách nhiệm nêu gương. Nêu gương trong thời đại số không phải là sử dụng nhiều công nghệ nhất. Nêu gương là không ngại học cái mới, sử dụng công nghệ có trách nhiệm, không sao chép máy móc kết quả do AI tạo ra, kiểm tra trước khi đưa sản phẩm đến học sinh và luôn đặt chất lượng giáo dục lên trước sự phô diễn kỹ thuật.

Khi công tác xây dựng Đảng hiện diện trong công việc hằng ngày

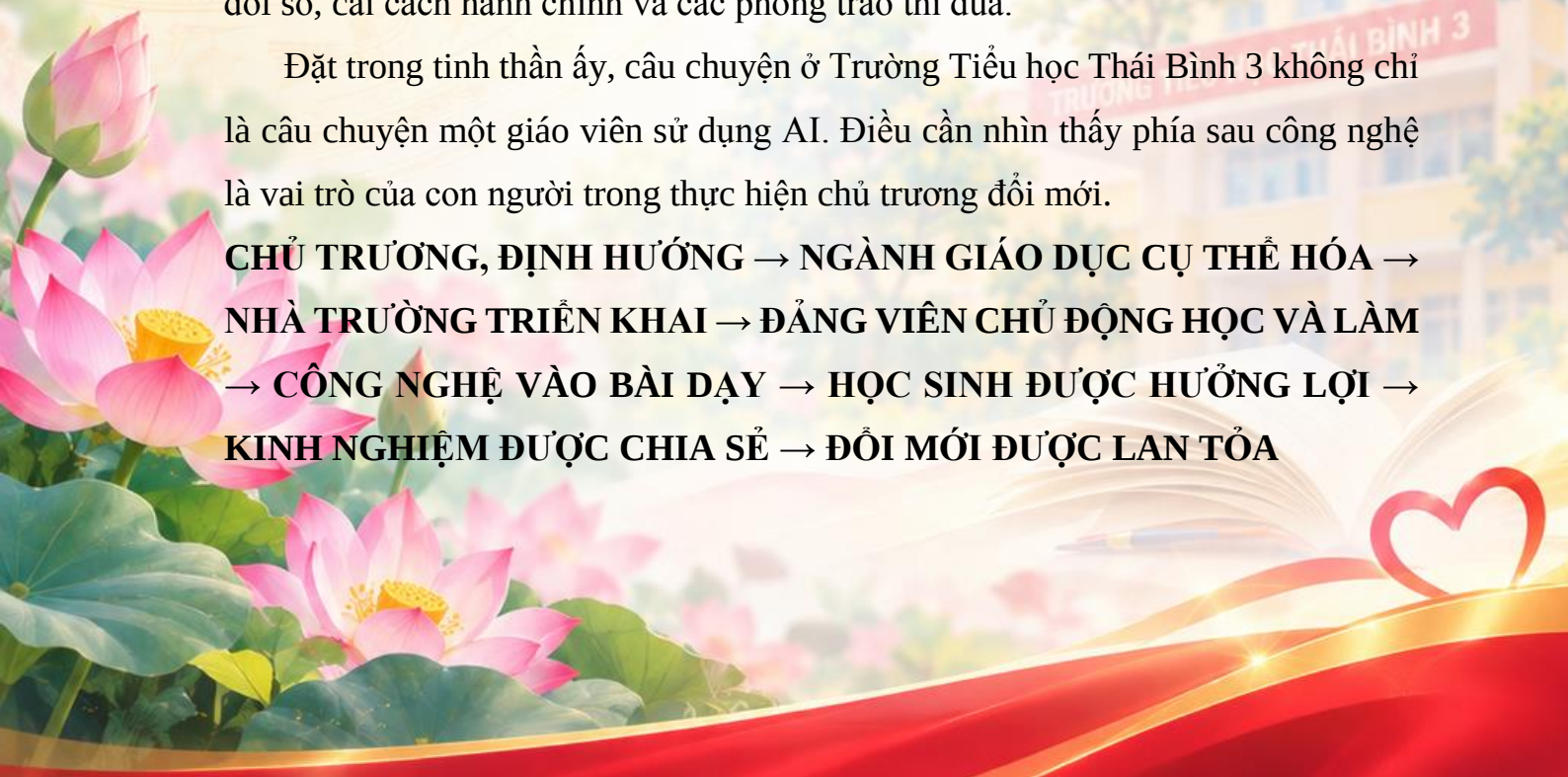
Nói đến công tác xây dựng Đảng trong trường học, người ta thường nghĩ đến những buổi sinh hoạt chi bộ, những cuộc họp, kế hoạch, nghị quyết. Những hoạt động ấy rất cần thiết. Nhưng sức sống của tổ chức Đảng không chỉ được thể hiện trong phòng họp; nó còn được thể hiện ở chất lượng công việc hằng ngày của mỗi cán bộ, đảng viên.

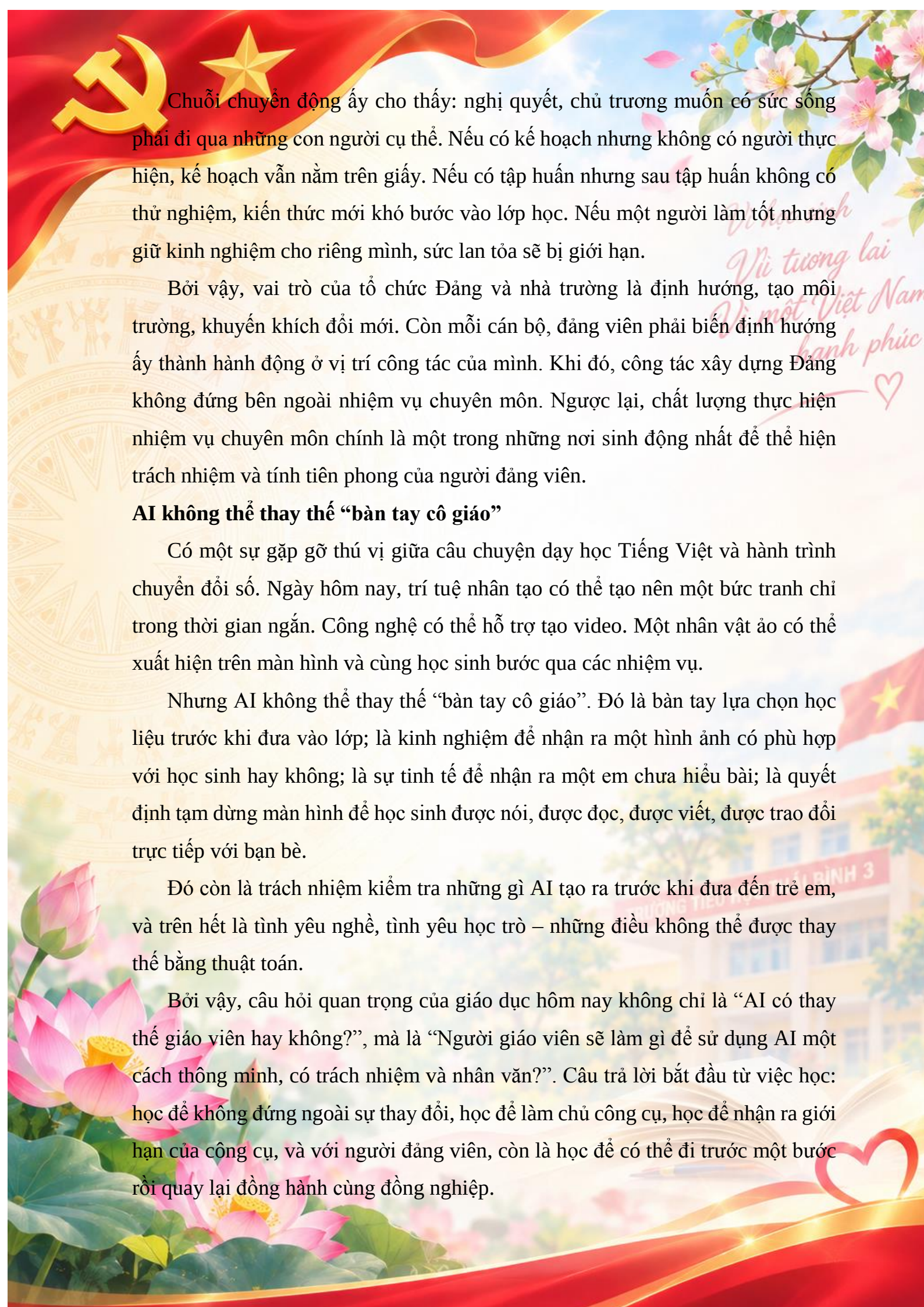
Đối với một giáo viên là đảng viên, nơi thể hiện rõ nhất tinh thần trách nhiệm chính là lớp học: một bài giảng được chuẩn bị nghiêm túc; một học sinh còn khó khăn được quan tâm; một phương pháp mới được chủ động nghiên cứu; một công nghệ mới được sử dụng có trách nhiệm; một kinh nghiệm được chia sẻ với đồng nghiệp.

Công văn triển khai tham gia Giải Búa liềm vàng tỉnh Hưng Yên lần thứ IV năm 2026 của Đảng ủy phường Thái Bình nhấn mạnh việc phát hiện, giới thiệu những mô hình mới, cách làm hay, sáng tạo, những tập thể, cá nhân tiêu biểu và những kết quả nổi bật trong xây dựng Đảng, xây dựng hệ thống chính trị, chuyển đổi số, cải cách hành chính và các phong trào thi đua.

Đặt trong tinh thần ấy, câu chuyện ở Trường Tiểu học Thái Bình 3 không chỉ là câu chuyện một giáo viên sử dụng AI. Điều cần nhìn thấy phía sau công nghệ là vai trò của con người trong thực hiện chủ trương đổi mới.

CHỦ TRƯỞNG, ĐỊNH HƯỚNG → NGÀNH GIÁO DỤC CỤ THỂ HÓA → NHÀ TRƯỜNG TRIỂN KHAI → ĐẢNG VIÊN CHỦ ĐỘNG HỌC VÀ LÀM → CÔNG NGHỆ VÀO BÀI DẠY → HỌC SINH ĐƯỢC HƯỞNG LỢI → KINH NGHIỆM ĐƯỢC CHIA SẺ → ĐỔI MỚI ĐƯỢC LAN TỎA

Chuỗi chuyển động ấy cho thấy: nghị quyết, chủ trương muốn có sức sống phải đi qua những con người cụ thể. Nếu có kế hoạch nhưng không có người thực hiện, kế hoạch vẫn nằm trên giấy. Nếu có tập huấn nhưng sau tập huấn không có thử nghiệm, kiến thức mới khó bước vào lớp học. Nếu một người làm tốt nhưng giữ kinh nghiệm cho riêng mình, sức lan tỏa sẽ bị giới hạn.

Bởi vậy, vai trò của tổ chức Đảng và nhà trường là định hướng, tạo môi trường, khuyến khích đổi mới. Còn mỗi cán bộ, đảng viên phải biến định hướng ấy thành hành động ở vị trí công tác của mình. Khi đó, công tác xây dựng Đảng không đứng bên ngoài nhiệm vụ chuyên môn. Ngược lại, chất lượng thực hiện nhiệm vụ chuyên môn chính là một trong những nơi sinh động nhất để thể hiện trách nhiệm và tính tiên phong của người đảng viên.

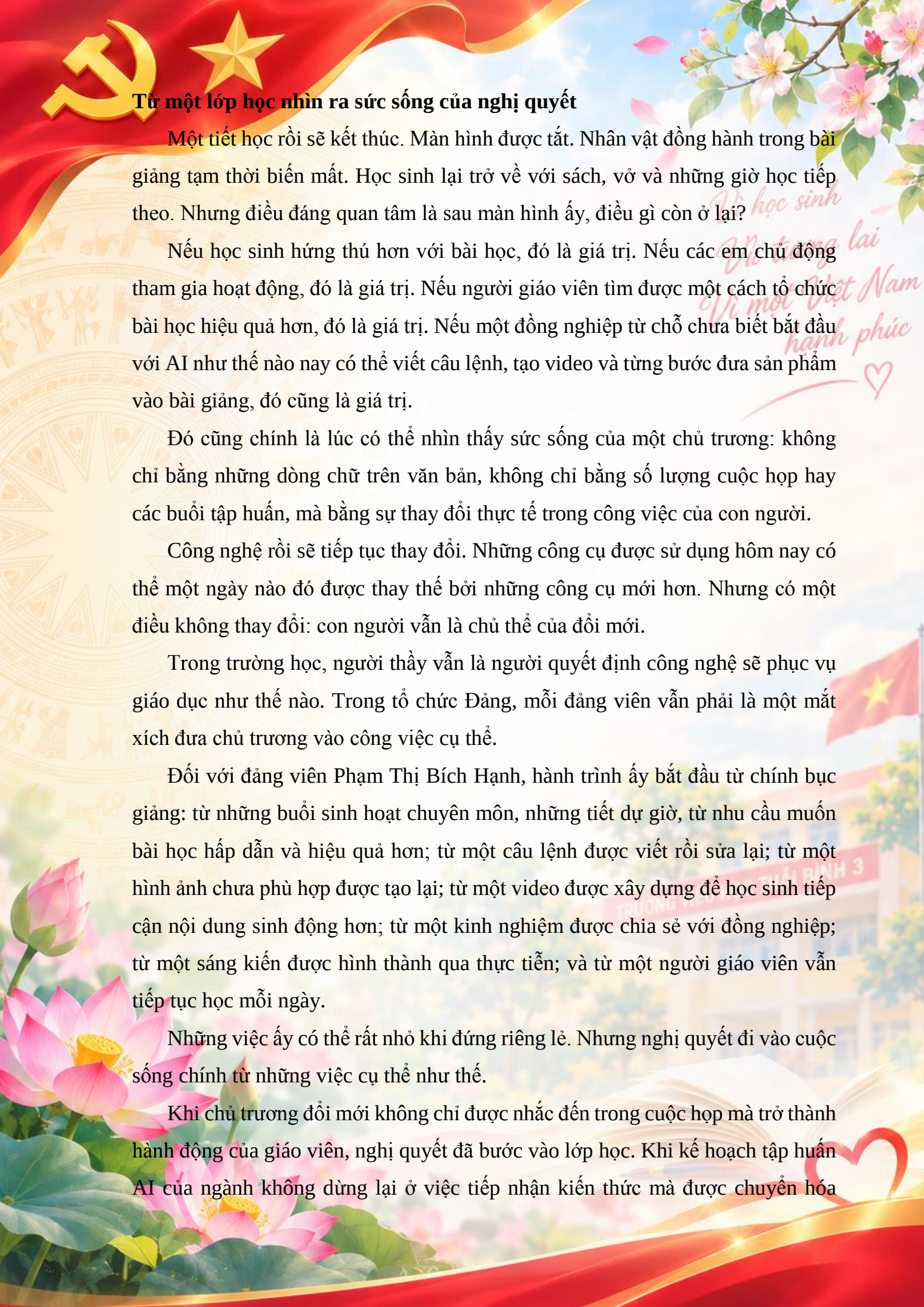
AI không thể thay thế “bàn tay cô giáo”

Có một sự gặp gỡ thú vị giữa câu chuyện dạy học Tiếng Việt và hành trình chuyển đổi số. Ngày hôm nay, trí tuệ nhân tạo có thể tạo nên một bức tranh chỉ trong thời gian ngắn. Công nghệ có thể hỗ trợ tạo video. Một nhân vật ảo có thể xuất hiện trên màn hình và cùng học sinh bước qua các nhiệm vụ.

Nhưng AI không thể thay thế “bàn tay cô giáo”. Đó là bàn tay lựa chọn học liệu trước khi đưa vào lớp; là kinh nghiệm để nhận ra một hình ảnh có phù hợp với học sinh hay không; là sự tinh tế để nhận ra một em chưa hiểu bài; là quyết định tạm dừng màn hình để học sinh được nói, được đọc, được viết, được trao đổi trực tiếp với bạn bè.

Đó còn là trách nhiệm kiểm tra những gì AI tạo ra trước khi đưa đến trẻ em, và trên hết là tình yêu nghề, tình yêu học trò – những điều không thể được thay thế bằng thuật toán.

Bởi vậy, câu hỏi quan trọng của giáo dục hôm nay không chỉ là “AI có thay thế giáo viên hay không?”, mà là “Người giáo viên sẽ làm gì để sử dụng AI một cách thông minh, có trách nhiệm và nhân văn?”. Câu trả lời bắt đầu từ việc học: học để không đứng ngoài sự thay đổi, học để làm chủ công cụ, học để nhận ra giới hạn của công cụ, và với người đảng viên, còn là học để có thể đi trước một bước rồi quay lại đồng hành cùng đồng nghiệp.

Từ một lớp học nhìn ra sức sống của nghị quyết

Một tiết học rồi sẽ kết thúc. Màn hình được tắt. Nhân vật đồng hành trong bài giảng tạm thời biến mất. Học sinh lại trở về với sách, vở và những giờ học tiếp theo. Nhưng điều đáng quan tâm là sau màn hình ấy, điều gì còn ở lại?

Nếu học sinh hứng thú hơn với bài học, đó là giá trị. Nếu các em chủ động tham gia hoạt động, đó là giá trị. Nếu người giáo viên tìm được một cách tổ chức bài học hiệu quả hơn, đó là giá trị. Nếu một đồng nghiệp từ chỗ chưa biết bắt đầu với AI như thế nào nay có thể viết câu lệnh, tạo video và từng bước đưa sản phẩm vào bài giảng, đó cũng là giá trị.

Đó cũng chính là lúc có thể nhìn thấy sức sống của một chủ trương: không chỉ bằng những dòng chữ trên văn bản, không chỉ bằng số lượng cuộc họp hay các buổi tập huấn, mà bằng sự thay đổi thực tế trong công việc của con người.

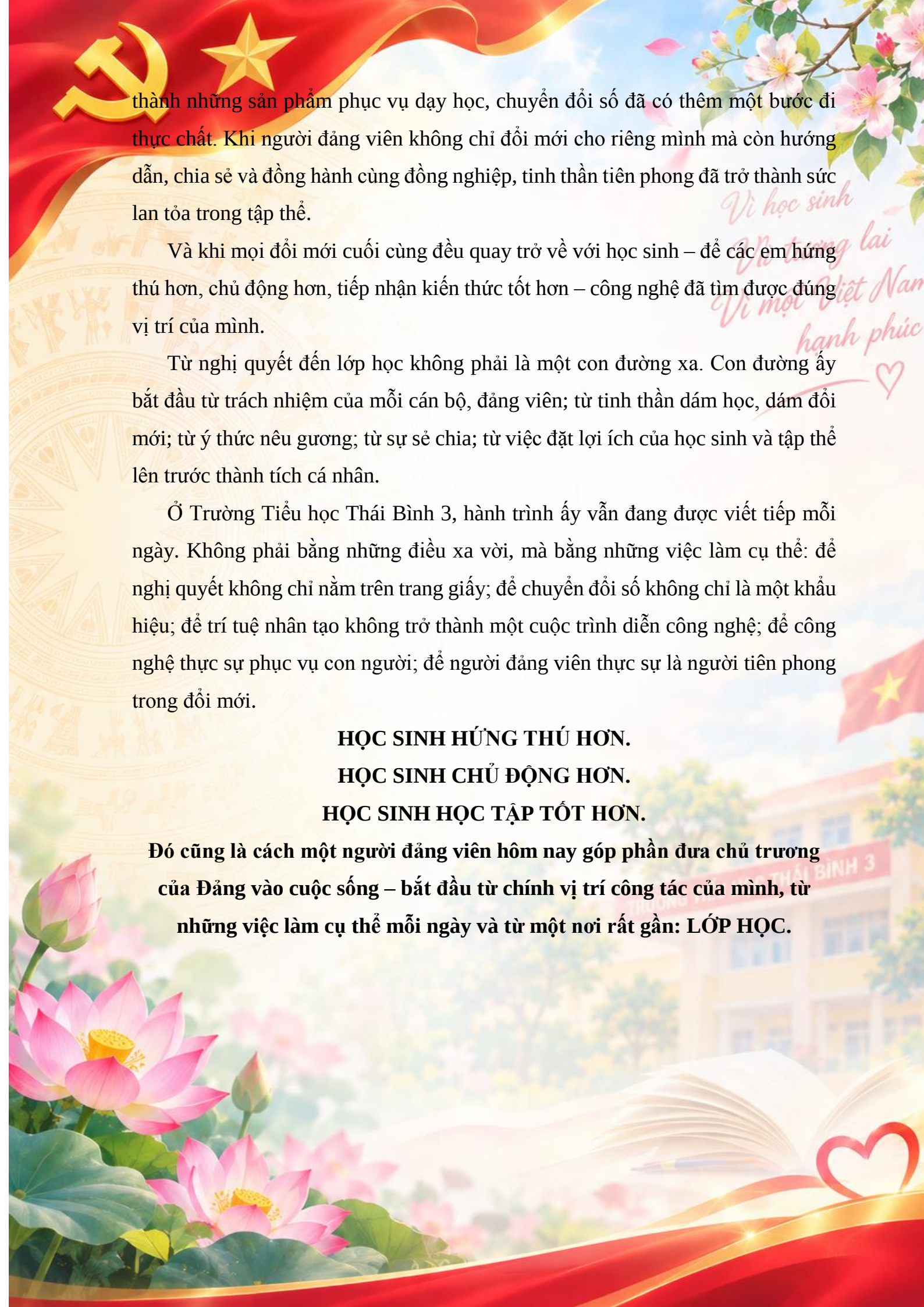
Công nghệ rồi sẽ tiếp tục thay đổi. Những công cụ được sử dụng hôm nay có thể một ngày nào đó được thay thế bởi những công cụ mới hơn. Nhưng có một điều không thay đổi: con người vẫn là chủ thể của đổi mới.

Trong trường học, người thầy vẫn là người quyết định công nghệ sẽ phục vụ giáo dục như thế nào. Trong tổ chức Đảng, mỗi đảng viên vẫn phải là một mắt xích đưa chủ trương vào công việc cụ thể.

Đối với đảng viên Phạm Thị Bích Hạnh, hành trình ấy bắt đầu từ chính bục giảng: từ những buổi sinh hoạt chuyên môn, những tiết dự giờ, từ nhu cầu muốn bài học hấp dẫn và hiệu quả hơn; từ một câu lệnh được viết rồi sửa lại; từ một hình ảnh chưa phù hợp được tạo lại; từ một video được xây dựng để học sinh tiếp cận nội dung sinh động hơn; từ một kinh nghiệm được chia sẻ với đồng nghiệp; từ một sáng kiến được hình thành qua thực tiễn; và từ một người giáo viên vẫn tiếp tục học mỗi ngày.

Những việc ấy có thể rất nhỏ khi đứng riêng lẻ. Nhưng nghị quyết đi vào cuộc sống chính từ những việc cụ thể như thế.

Khi chủ trương đổi mới không chỉ được nhắc đến trong cuộc họp mà trở thành hành động của giáo viên, nghị quyết đã bước vào lớp học. Khi kế hoạch tập huấn AI của ngành không dừng lại ở việc tiếp nhận kiến thức mà được chuyển hóa

thành những sản phẩm phục vụ dạy học, chuyển đổi số đã có thêm một bước đi thực chất. Khi người đảng viên không chỉ đổi mới cho riêng mình mà còn hướng dẫn, chia sẻ và đồng hành cùng đồng nghiệp, tinh thần tiên phong đã trở thành sức lan tỏa trong tập thể.

Và khi mọi đổi mới cuối cùng đều quay trở về với học sinh – để các em hứng thú hơn, chủ động hơn, tiếp nhận kiến thức tốt hơn – công nghệ đã tìm được đúng vị trí của mình.

Từ nghị quyết đến lớp học không phải là một con đường xa. Con đường ấy bắt đầu từ trách nhiệm của mỗi cán bộ, đảng viên; từ tinh thần dám học, dám đổi mới; từ ý thức nêu gương; từ sự sẻ chia; từ việc đặt lợi ích của học sinh và tập thể lên trước thành tích cá nhân.

Ở Trường Tiểu học Thái Bình 3, hành trình ấy vẫn đang được viết tiếp mỗi ngày. Không phải bằng những điều xa vời, mà bằng những việc làm cụ thể: để nghị quyết không chỉ nằm trên trang giấy; để chuyển đổi số không chỉ là một khẩu hiệu; để trí tuệ nhân tạo không trở thành một cuộc trình diễn công nghệ; để công nghệ thực sự phục vụ con người; để người đảng viên thực sự là người tiên phong trong đổi mới.

HỌC SINH HỨNG THÚ HƠN.

HỌC SINH CHỦ ĐỘNG HƠN.

HỌC SINH HỌC TẬP TỐT HƠN.

Đó cũng là cách một người đảng viên hôm nay góp phần đưa chủ trương của Đảng vào cuộc sống – bắt đầu từ chính vị trí công tác của mình, từ những việc làm cụ thể mỗi ngày và từ một nơi rất gần: LỚP HỌC.

THÔNG TIN TÁC GIẢ

- Họ và tên: Phạm Thị Bích Hạnh
- Năm sinh: 1994
- Bút danh: Không
- Chức danh khoa học: Không
- Chức vụ: Giáo viên
- Đơn vị công tác: Trường Tiểu học Thái Bình 3
- Số điện thoại: 0981 555 265

*Vì học sinh
Vui tương lai
Vì một Việt Nam
hạnh phúc*

TRƯỜNG TIỂU HỌC THÁI BÌNH 3

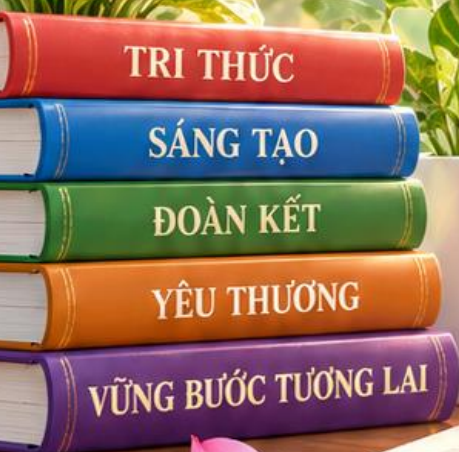

Ươm những ước mơ
Kiến tạo ngày mai

Xin trân trọng Cảm ơn!

“Vì một nền giáo dục
nhân văn, hiện đại,
hạnh phúc”

Những
điều tốt đẹp
bắt đầu từ
lớp học

Mỗi học sinh
là một hành trình
đáng trân quý

VÌ NHỮNG THẾ HỆ TƯƠNG LAI